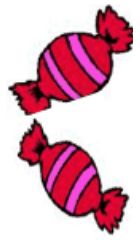

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:23	16:08	ירושלים
17:22	16:11	חיפה
17:25	16:23	תל אביב
17:26	16:24	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברו תובב"א

בס"ד <> שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרֻשֶׁת וַיְחִי <> ט"ז טַבַּת הַתְּשַׁע"ג <> גְּלִיוֹן מִסְפָּר 62 <> שָׁנָה שְׁנִיָּה <>

וּקְדָה לְאַחֲשֶׁרָה "סֵפֶר הַיִּשָּׂר"

שַׁבַּת שְׁלוֹם לָכֶם, חֲבֵרֵי הַיְקָרִים וְהָאֲהוּבִים.

חֲזַק חֲזַק וְנִתְחַזַּק, נִשְׁמָעָה הַקְרִיאָה הַמְפֹרָסֶמֶת בְּחֻלָּל בֵּית הַנִּפְנֹסֶת, כְּשֶׁשְׁלִיחַ הַצְּבוּר סִיִּם לִקְרֹא אֶת פְּרֻשֶׁת וַיְחִי. לְאַחַר הַתְּפִלָּה, הַתְּפִנָּס הַצְּבוּר לִקְדוּשׁ לְכַבּוּדָה שֶׁל תּוֹרָה. לְאַחַר שְׁפָלָם הַתִּישְׁבוּ, פְּתַח הָרֵב בְּדַבְרֵי תּוֹרָה. הַשַּׁבַּת סִימָנוּ שׁוֹב אֶת סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, סֵפֶר שְׁחַכְמִים כִּינוּ בְשֵׁם "סֵפֶר הַיִּשָּׂר". מִשׁוּם שְׁחַלֵּק נִכְר בּוֹ מְדַבֵּר עַל תּוֹלְדוֹת הָאֲבוֹת, אֲבֵרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שֶׁנִּקְרְאוּ יְשָׁרִים. וַיְכַבֵּר אָמְרוּ חֲכָמִים "מַעֲשֵׂה אֲבוֹת סִימָן לְבָנִים", וּמִתּוֹךְ מַעֲשֵׂיהֶם חֲבִיבִים אָנוּ לְלַמֵּד וּלְקַדֵּם אֶת עֲצָמֵנוּ בְּעִבּוּדַת ה' וּבְקִיּוּם תּוֹרָתוֹ. זֹכֵר אָנֹכִי סְפוּר שְׁסָפֶר אָבִי ז' ל' שֶׁמִּסְבִּיר הֵיטֵב אֶת חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה וְהַיְחָס אֵלֶיהָ, וְכֵן הוּא הַסְּפוּר: מַעֲשֵׂה בְּשָׁנֵי אֲנָשִׁים, הָאֶחָד תִּלְמִיד חֶכֶם גָּדוֹל נִזְהָר בְּמִצְוָה קְלָה כְּבַחְמוּרָה, וְהַשֵּׁנִי בַעַל בֵּית פְּשׁוּט שְׁקוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה. נוֹלְדוּ לָהֶם יְלָדִים וְכִשְׁנִגְדְּלוּ מַעֲט שָׁלְחוּ אֶת הַבָּנִים לְאוֹתָהּ יְשִׁיבָה. בְּנוֹ שֶׁל בַּעַל הַבֵּית יֵצֵא תִלְמִיד חֶכֶם מְפָלֵג, הַעֲלוּי שֶׁל הַיְשִׁיבָה, לוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה עֲצוּמָה וְאוֹהֵב תּוֹרָה בְּרַמ"ח אֵיבָרִים. בְּנוֹ שֶׁל הַתִּלְמִיד חֶכֶם, מֵאִידֶךָ, יֵצֵא תִלְמִיד רָגִיל וְאֵף פְּחוֹת מִכֵּן. הֲלֵךְ אוֹתוֹ תִלְמִיד חֶכֶם לְשֶׁאֵל אֶצֶל הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל לְפֶשֶׁר הַדְּבָר, אִיךְ בְּנוֹ יֵצֵא תִלְמִיד בִּינוֹנִי וְאִילוּ מִבְּנֵי הַעֲנִיִּים יֵצֵא תּוֹרָה? הַשִּׁיב לוֹ הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל: "בְּלִיל שַׁבַּת עַל שְׁלֶחַן הַשַּׁבַּת, יִשְׁבֶּת עִם בְּנִיךְ וְדַבְּרֶתָ עִלָּי רַב פְּלוּנִי שֶׁעָשָׂה כֵּן וְכֵן, וְעַל רַב אֶלְמוּנִי שֶׁאִינוֹ גָּדוֹל בַּתּוֹרָה וְרַבִּי שְׁלִישִׁי שֶׁהוּא אִינוֹ חֲסִיד, וְכַמְעַט שֶׁאִין רַב אוֹ תִלְמִיד חֶכֶם שֶׁלֹּא עָבַר תַּחַת שַׁבַּת הַבְּקֵרֶת שְׁלֶךְ. וְאִילוּ הַשֶּׁכֶן שְׁלֶךְ בַּעַל הַבֵּית שֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב לִיד שְׁלֶחַן הַשַּׁבַּת הִיָּה מִסְפָּר לְבָנוּ אִיךְ נִהְנֶה מִרַב פְּלוּנִי, וְהַדְרָשָׁה הַנִּפְלְאָה שֶׁל רַב אֶלְמוּנִי, וְהִיָּה הֵבֵן מִתְקַנָּא קְנֵאת סוֹפְרִים תְּרַבָּה חֲכָמָה, וְהַתְּאֵוָה לְגָדוֹל וְלִהְיוֹת כְּמוֹתָם. לָכֵן יֵצֵא תִלְמִיד חֶכֶם מְפָלֵג. וְאִילוּ הֵבֵן שְׁלֶךְ שֶׁשָּׁמַע כָּל הַזְּמַן עַל רַבָּנִים שֶׁהֵם לֹא בְּסִדֵּר וְלֹא בְּקִיָּאִים וְלֹא מִתְמַיְדִים אוֹמֵר לְעַצְמוֹ, בְּשִׁבִיל מָה לִי לְהַשְׁקִיעַ כָּל כֵּן הַרְבֵּה וּבְסוֹף יְדַבְּרוּ עֲלַי שֶׁאִינִי כֵּן וְאִינִי כֵּן". אָכֵן, סִימָנוּ אֶת סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, אֵךְ עֲלֵינוּ לְחַנֵּךְ אֶת עֲצָמֵנוּ וְאֶת יְלָדֵינוּ בְּדַרְכַּי הַמוֹסָר וְהַיִּשָּׁר, לְאַהֲבַת ה', לְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְאַהֲבַת לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה כִּפִּי שְׂרָאִינוּ אֶצֶל אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. חֲזַק חֲזַק וְנִתְחַזַּק.

לְהַתְרָאוֹת בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּעֵלוֹן פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת, יוֹנְתָן.

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net> דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החידה הגרשה

1. מי הם הנכדים שנחשבו לבנים?
2. מה היא ברכת האבות לבנים?
3. שניים נחטו במצרים. האחד אף נקבר שם. מי השניים?
4. מי החברים הטובים שאסור להם לגור יחדו?
5. מי נמשל לאריה, מי לשור, מי לחמור, מי לנחש, מי לאיילה ומי נמשל לזאב?

גשילי הגרשה

יעקב מתגורר במצרים 17 שנה ונפטר בגיל 147. יעקב השביע את יוסף שיקבר אותו במערת המכפלה. יוסף מביא את בניו מנשה ואפרים לקבל את ברכת יעקב. לאחר מכן יעקב בןך את בניו, והורה להם לקבר אותו במערת המכפלה. אנשי מצרים בכו על יעקב שבועים יום. יוסף ואחיו, קברו אותו בארץ כנען. האחים חששו שיוסף ינקם בהם ואמרו: אביך צנה לפני מותו שתסלח לנו. יוסף הרגיע את אחיו ואמר להם שה' סדר שמרעה תצא טובה. יוסף צנה את בניו שיקברו אותו בארץ כנען ואמר שה' יפקד אותם ויעלה אותם לארץ אשר נשבע לאבותינו. יוסף נפטר בגיל מאה ועשר.

הדרש והמדרש

בתו של רבן גמליאל התחתנה. אמרה לו: "אבא התפלל עלי וברך אותי!". אמר לה: "מקוה ומתפלל אני שלא תחזרי לכאן". ילדה בתו בן ובקשה: "אבא, התפלל עלי וברך אותי!". אמר לה: "מקוה ומתפלל אני שלא יחדל "אוי" מפייך". אמרה לו: "אבא, שתי שמחות שבאו לי ואתה מקללני?". אמר לה: שתיהן ברכות - מתוך שיהיה שלום בביתך לא תחזרי לכאן, ומתוך שיהיה בןך קיים, לא יחדל אוי מפייך: "אוי שלא אכל בני", "אוי שלא שתה בני", "אוי שלא הלך לבית הכנסת".

(על פי בראשית רבה פרשה כ"ו)

ספור לשון השבת

רבי אבא היה יושב בפתח שער העיר לוד, וראה אדם שבא וישב על גל אבנים בתחתית החר. אותו אדם עיף היה מן הדרך וישן שם על הגל. בתוך כך ראה ר' אבא שבא נחש אל אותו אדם להכישו, ונפלה חתיכת עץ משרש האילן על הנחש והרגה אותו. כשנתעורר אותו אדם משנתו, ראה את הנחש מת, קם ובא ללכת, ונפל סלע מראש החר לתחתיתו ונצל אותו האדם. שאל אותו ר' אבא: מה מעשיך, שנעשו לך נסים כאלה? אמר לו: כל ימי מחלתי לאנשים שעשו לי רע, ואם לא יכלתי להתפייס לא עליתי למטתי עד שמחלתי לאלו שצערו אותי. ולא די בזה, מאותו היום והלאה השתדלתי לעשות עמהם טובות כדי שלא יחשבו שאני שונא אותם. בכה ר' אבא ואמר מעשיו של זה גדולים ממעשיו של יוסף, מפני שיוסף היה ראוי לרחם על אחיו, אבל מה שעשה זה האיש הוא יותר ממעשיו של יוסף, כי רחם על כל אדם אפלו לא היו אחיו.

הפתגם השבועי

המקבל את חברו בסבר פנים יפות אפלו לא נתן לו "כלום", מעלה עליו הכתוב כאלו נתן לו "כל" מתנות שבעולם. (אבות דר' נתן)